

[Ministeren for skatter og afgifter]

ritus, 9 pct. medbragte 1 flaske spiritus og 2 pct. mere end 1 flaske. Det foreligger ikke oplyst, hvor stor en del af den nævnte spiritus der var indsmuglet, men taget i betragtning, at grænsen også passerer af rejsende, som lovligt kan medbringe op til 2 flasker spiritus, er omfanget af indsmuglet spiritus ifølge den nævnte undersøgelse i hvert fald af ringe størrelse. Ved en senere, men mindre omfattende undersøgelse i 1978 medbragte 93 pct. af de adspurgte rejsende ikke spiritus, 5 pct. medbragte 1 flaske og 2 pct. mere end 1 flaske. Det er kendsgerningerne omkring grænsehandelen, og der er ikke meget hold i den argumentation, hr. Gammelgaard og hr. Bollmann er kørt frem med.

Hr. Gammelgaard hævder, at det ikke behøver at få provenumæssige konsekvenser, hvis man sænker afgiftssatsen, og hr. Gammelgaard postulerer også, at man ved tidligere afgiftsforhøjelser ikke har fået provenustigninger, men provenufald. Dette er en helt urimelig påstand at komme med. Påstanden lader ganske ude af betragtning, at afgiftsforhøjelsen i 1977 – det må være den, der henyttes til – medførte en stærk hamstring op til det tidspunkt, hvor de forhøjede priser slog igennem. Hvis man korrigerer for dette, så er der ifølge toldvæsenets beregninger tale om, at forhøjelsen i 1977 gav et merprovenu på ca. 100 mill. kr. Det er kendsgerningerne. Og hr. Gammelgaard ved også, at salget rettede sig op i 1978. Det er oplysninger, som hr. Gammelgaard ingen interesse har i at videregive til Folketinget.

(Kort bemærkning).

Ellemann-Jensen (V):

Den oplysning, som ministeren lige har givet os her, og som angiveligt stammer fra en indberetning, der er ca. 1 måned gammel, har ministeren ikke givet os under udvalgsarbejdet. Det er da udmærket, at ministeren nu vil foranledige denne 1 måned gamle indberetning sendt til udvalget, men det bestyrker altså yderligere det indtryk, at ministeren tager meget, meget let på dette med EF-problemerne i denne sammenhæng. Det er det indtryk, vi har fået af ministerens holdning til de ting, der gør os uvillige til at risikere at gå ind i et eventyr sammen med ministeren, hvis holdning til EF jo er særdeles bekendt.

Vi er medlemmer af De europæiske Fællesskaber på godt og på ondt, vi må holde indgåede aftaler, og jeg er enig med ministeren i, at det er et medlemskab på ondt, hvis det indebærer, at den gode danske brændevin skal stige med en tier, men når det er følgen af at deltage i et fællesskab, så må vi fuldt og helt leve op til de konsekvenser, det har. Ministerens meget nonchalante holdning til den side af sagen bekymrer os meget dybt.

(Kort bemærkning).

Gammelgaard (KF):

Det er højst usædvanligt, at ministeren nu står her og gengiver et notat, som ikke har været forelagt skatte- og afgiftsudvalget. Men det bekræfter kun yderligere hele usikkerheden omkring EF-spørgsmålet i denne sag. Ministeren har udelukkende henholdt sig til danske udtalelser. Vi har ikke fået de egentlige udtalelser fra EF-repræsentanterne. Jeg må sige, at heller ikke det, ministeren i dag citerer, giver sikkerhed for EF-holdningen. Usikkerheden omkring dette spørgsmål består stadig med samme styrke.

Jeg skal ikke gå yderligere ind i debatten om grænsehandelsproblemerne og afgiftsforhøjelsesvirkningerne for 1977; jeg tror, at kendsgerningerne taler for sig selv.

Ministeren for skatter og afgifter (Hjortnæs):

Hvis hr. Ellemann-Jensen har tid til at høre efter – ja, det kan godt være, at hr. Ellemann-Jensen ikke behøver at høre efter, for han ved det udmærket godt – så vil jeg sige, at jeg indtil flere gange har sagt, hvordan det forholder sig med EF-kommissær Burkes udtalelser, og om det er et spørgsmål, Kommissionen har taget stilling til.

Jeg kan kun beklage endnu en gang, at hr. Ellemann-Jensen ikke har villet acceptere de udtalelser, jeg er kommet med. Selvfølgelig kan en minister ikke komme med udtalelser, som er ukorrekte, i hvert fald ikke uden at han kommer galt af sted, og derfor har mine udtalelser været helt i overensstemmelse med de indberetninger, som er kommet til mig. Det, som ligger klart nu, er, at nu må hr. Ellemann-Jensen acceptere, hvis han vil se kendsgerningerne i øjnene, at der ikke er taget stilling til dette spørgsmål i Kommissionen. Det er den ene side af sagen, og hvis vi kunne få det klaret af, så synes jeg, det var